

Plastic Fantastic

Haustweekend

Buss By Bowling

Leder

Av: Kåre Vignes

**O k t o b e r -
nummeret av
I u-lage e i
boks. I dette
n u m m e r e t
ska me ta et
blikk på Sul-
dalsweekend
03, og me ska
ta et teba-
keblikk på ein del av arra-
gementene den sista tiå.**

Me slide ennå med at me har et par journalistar for lite, så me kjeme te å intensivera jaktå på et par folk så har lyst te å var med. Denne aviså ska ikkje fysst og fremst var någe så me gamle (meg og henning, i stor grad Henning og i liten grad meg) sysle me, det e

meiningå at aviså ska stimulera te aktivitet blant dei yngste som går på Lauvsnes. Så viss me ikkje får med oss et par folk te ser det ikkje spesielt bra ut for neste år. Någen av oss tenke nemligt på å gå av med pensjon. Når dette e sagt, e me svert glade for dei som tross alt e med og tar et tak. Men det e jo litt trist at der e få (les: ingen) gutter som har meldt seg te tjeneste.

Ofta oppleve Ungdomslaget et voldsomt oppsving itte ein del weekendar. For et par tri år si skjedde dette itte ein Stavtjørn-weekend. Før weekenden hadde det vore et tungt år i laget med lide folk og lide gang. Men ittepå blomstra alt opp. Weekendane føre ofta te at folk blir bere kjent og meir samsveiste. Det e delvis derfor me arrangere slige turar. Någe av det viktigaste for å få ein slig effekt ud av turane e at adle e med på å dra lasset. Å arrangera weekend e ikkje någen enkel

ting som adle kan gjer med hendene bonne på ryggen. Det kan var hardt arbeid. Tradisjonelt har turane te Ungdomslaget vore ein slags dugnad der adle e med og tar ansvar uden å gryla. I det sista meine eg å sjå ein tendens te at någe av denne mentaliteten e på retur. Ingen så reise på weekend med Ungdomslaget ser på seg sjøl som ein tradisjonell leirledar. I utgangspunktet e adle deltakerar på lige linja. Der har itte mi meining vore tendenser te at dette ikkje fungert heilt smertefritt ved et par anledningar dei siste to-tri gongene.

Viss tendensen fortsette kan det godt var at ingen har spesielt lyst te å sitta i ein weekend-komite i framtiå. Å reisa på weekend e ingen sjølsagt ting, uden at adle e med og bidrar kan det fort var at dei så må ta ansvar ikkje orke meir.

Tenk litt på det fram mot neste weekend.

Formannshilsen

Av: Anita Ildstad Rørtveit

Nå når eg sidde her å skrive e klokå nettopp slagen seks. Det e måndags måren, og rektigt så kaldt om eg må få sei.

Frostrøyk inne e ei fasinerande greia. Eg forstår at sommaren har sagt farvell og vinteren har kom. Men det trenge jo isje vera nertur det, tenke eg i mitt stille sinn og kalde legeme.

Tiå framøve har møje å by på den. Nå e haustweekenden øve, og folk har fått henta seg inn igjen og hatt seg ein liten blund. Rundt 60 mann va veka etter ein smule trøtte, men forhåpentligvis med gode minner i toppetasjen og i sitt livlige hjerta.. Helgene framøve e propfulle av ting og tang. På songfronten ska der syngast. Det blir lovsangskveld ein lordag og konsert ein fredag. Konserten går av stabelen i slutten av november. Kjetil Ingebretsen med mannskap ska ta strupa til hjelp og slenga ut nokre vakre tonar. Det blir *gudd* så ungdommen seie.

I hallen blir det idrett – og trimmeting. Men åg speling, prating og vas. Det e herlig når det e slig. Det blir og stikk-innom sjølvsgå, og vår kjære Tor Øy-

vind stikk innom ein gong i blant med Skeiseidhjørna. Ja, det e bare å pugga nasjonalsongen – for då ska den syngast. På lordanane ska der åg skje någe kvar einaste herlige helg. Det blir bygdakveld i hallen, stikk-innomfest, førjulshygge, teater, musical og møje, møje meir. Ja, nå syns du det e begynt å bli litt forvirrande og rotete det eg komme med, men fortvil ei. Me har fått trykt opp programmet te ungdomslaget nå. Det ligge på Lauvsnes og e bare te å forsyna seg av. Ja, alt e bedre enn slig rod så detta. Nå hoppe tennene opp og ner, å fingrane har fått ein slags blåfarge – meir som ei blåklokka. Ja, tytte det e fint eg. Ja den vinteren e kjekke. Ha det godt.

Varme helsingar frå kald formann

Andakt

Av: Kjetil Sevheim

Salme 37.5 "Legg din veg i Herrens hand, stol på han, så skal han gripa inn."

For ca ein måne si så lāvte eg atte eg sko skriva ein andakt te "I U-lage". Dette glømmte eg jo sellfølgelig nokså fort ud. De va liksåm heilt vekke. Men så fekk eg ein beskjे ca ei vega før eg sko leveran inn. Som den distrē typen eg e, så glømmte eg de ud denne gongen og. Men så fekk ein ny påminnelse ett par dagar før eg sko varr ferige me ann. Å si då har eg stort sett ikkje tenkt på aent.

"Ka i all verden ska eg skriva åmm. Eg har jo ingenting å dela. Koffår lovvté eg de her. Eg har jo kje peiling."

Sånn så de her har eg gått å surra i ett par dagar. Eg va heilt "lost". Eg vurderte åmm eg bare sko totalt øvesjå. Kåre når ann sendte meldingar å ringte te meg. Då va jo probleme ud av verden å eg konne fortsetta me mitt. Den beste ideén så långt, fārr eg hadde jo ingenting å skriva åmm uansett.

Matteus 6.33 "Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal de få alt det andre i tillegg."

De gjekk liksåm aldri heilt åpp fārr meg att eg måtte söka tilflukt sjå Gud å be han åmm hjelp. Eg tenkte atte fysste så finne eg någe å skriva åmm på egen-hånn, å så lese eg i Bibelen fārr å finna någe så kan knytta de te Bibelen ittepå. Eg tenkte kje atte eg konne gå te Gud å få hjelp uansett. Ikkje bare ka eg ska skriva, men og ka eg ska skriva åmm. Når de gjekk åpp fārr meg att Gud e me uansett, så gjekk jo alt i saman veldig greit. Alt va prioriteringar. Når eg sökte Gud så hjelpte han meg. Men når eg strevde fārr meg sjøl så klarte eg ingenting.

Å sånn trur eg de gielle fārr åss adle. Uansett ka så e probleme så gå te Gud. Sjå han e der hjelpt å få.

Salme 25.15 "Eg vender alltid mine augo mot Herren, for han dreg mine føter ut or garnet."

Plastic Fantastic

19. september

Av: Guri Vignes

Kvelden starta med litt lydproblemer, men når klokka nærma seg ti på ni kom endelig Silje og Anita i gang med showet. D blei någen sangar og ein god andakt av Aslak Bråteit. Så fekk me den stora oppgåva: dokke får akkurat 1. time te og laga kler og bli ferdige til CATWALKEN!

Alle sto på. Når det va rundt eit kvarter igjen var det bare den siste finishen igjen, hår og sminke.

Moten sto ifrå bikinar til bokseskjørt.

Skikkelig bra kler alle sammen, det skal dokke ha.

Arvid Bjerga og sine to medhjelperar var dommerar. Dei meinte at gruppe nr. 3 som bestod av Kristi Nordbø, Eirin Nordbø, Kristina Roda, Guri Vignes, Bergliot Nordbø og Terje Madland. Argumentet var at dei hadde mest europeisk stil og hadde vunne plastic fantastic. Vinnerane fekk kver sin dumle og eit diplom som selvfølgelig var ein plastikk pose som me måtte dra over oss. Men på ein kvell som dette er det viktig og huska: ALLE ER VINNAR!!!

Skikkelig bra arrangmang....

Filmkveld

20. september

Av: Gøril Bleie

Denne kvelden sko stikk-innom gangerane laga si egå underholdning. Åppgåvå de fekk va rett å slett å laga ein film. Filmen sko inneholda et dyr, et egg å ett par sångar. De oppmøtte blei delt inn i grupper og for straks avgårde.

Det va ikkje liga lett å komma på ein innholdsrike film med alle desse rare tingå som måtte var me. Klokkå ti va aligavel flokken samla tebage på Lauvsnes. Halvard snurra i gang filmane og salen blei fort romma av latter og någen litt rödman-de fjes. De fleste filmane va faktisk ganske bra.

Eg å Liv Elise blei satt som dommarar denne kvelden og me hadde ett fela strev me å finna plasseringane på filmane. Vinnaren va det egentlig ikkje någen tvil åm. Vinnaren var den fysste filmen som blei snurra i gang denne kvelden og satte standaren skyhøgt. Eg huske ikkje alle så va me på vinnarla-

ge, (beklage) men eg vett jaffal atte hu Marit va me. Ikkje verst bare det!! Hukommelsen min e kje så voldsomme å skrøyda av nei.

Denne filmen handla då om at ein gutt så ga damå si et egg så liksom sko var frå mars. Ittekvert dokka det opp någen plastikkklede skikkelsar, så trolig var frå mars. Trur dessa sko henta tebage egge elle någe.. Itte atte dessa romveseå hadde dansa å stått på kom dei te å knusa egge.... Å ein hond åd det opp..... Moralen va me litt uskikker på, men me trur det va at me aldri må ta egg frå mars å gje det te kjeresten din. Kan utvikla seg heller dårlig. Det så va ekstra festlig med Marit og Co sin film va atte de hadde lagt tabbar på slutten. Det va veldig festlig.

Resten av filmane va åg veldig bra, men kunne aligavel ikkje måla seg med vinnaren. Kvelden blei avslutta med at vinnarfilmen blei vist ein gong te...

Buss By Bowling

27. september

Av: Henning Ildstad

Kongsvigen og eg har ittekvert fått ganske så go erfaring me å arrangera Buss By Bowling for ungdomslage. Me e vant me mange telefonar og avtalar att og fram forde me ikkje får me oss mången nok, elle forde folk meldte seg av ein itte ein.

Denne gongen derimot, va der folk nok, faktisk øve femti, og ingen meldte seg av i siste liden. Eirik og eg tog live me ro og venta på bussen på Mariero.

Ca et kvarter før avtalt ankomst, ringte Øyvind. Bussen hadde havaret! Ein luftslange hadde røge og bussen sto me full brems. Viking va på vei, men d kom nok t å ta litt ti - viss di i d heila tatt fekk ordna d..

Småpanikken bredde seg. Denne gongen nyttja d ikkje me telefonar. Bowling-damene va utalmodige. Di ville leiga vekk banane me hadde reservert, t andre kundar. Me ba di venta litt t. I mellomtiå småsprang (!) me opp t McDonald's for å gi beskjé om at me kom t å bli forsinka der og. Der møtte me nok et problem: McDonald's ville stenga klokkå ti. Hm.. Me hadde for lenge si innsitt at me måtte ta sista ferjå heim, men ka sko me då finna på frå ti t tolv?

Heldigvis e folk flest snille. Viking fiksa bussen, bowling-damene flytta på bestillingar, McDonald's holdt åpent ein time ekstra kun for oss, og gjengen me hadde me oss underholdt seg sjøl og kvarandre den siste timen på Hanasand ferjekai.

Alt i alt trur eg me kan sei d va ein vel-lukka tur og at folk koste seg.

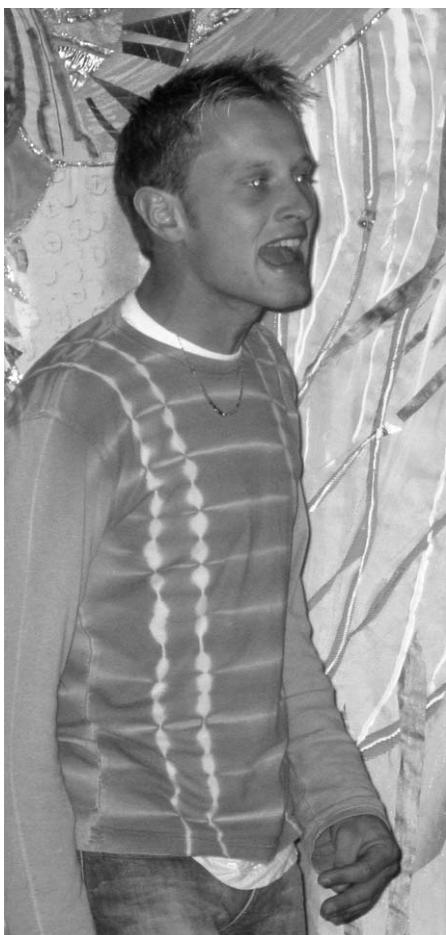
Haustweekend

17.-19. september

Av: Kåre Vignes

Nok ein haustweekend e slutt.
Nok ein gong har eg komt heim
 me vonde rygg og vondt håve, ud-
 rangla og ødelagde. Men denne
gongen va det ikkje bare min feil.
E det meg, eller har dei så e yngst
i dag ufatteligt moje bere rangle-
kondis enn me hadde for tjue år
si? Eller iallefall femten. Hjelpe
meg.

Før i tiå va haustweekenden ikkje så attraktive for oss små. Det va helst Olav Reilstad og Bernt Johan og et par te så reiste, eg og Tor Øyvind følte oss små og stusselige i forhold te ”dei gamle” så me kalte di då. Viss Olav og Bernten va gamle då, våge eg kje tenka på ka åttendeklassingane kalle meg for nå....

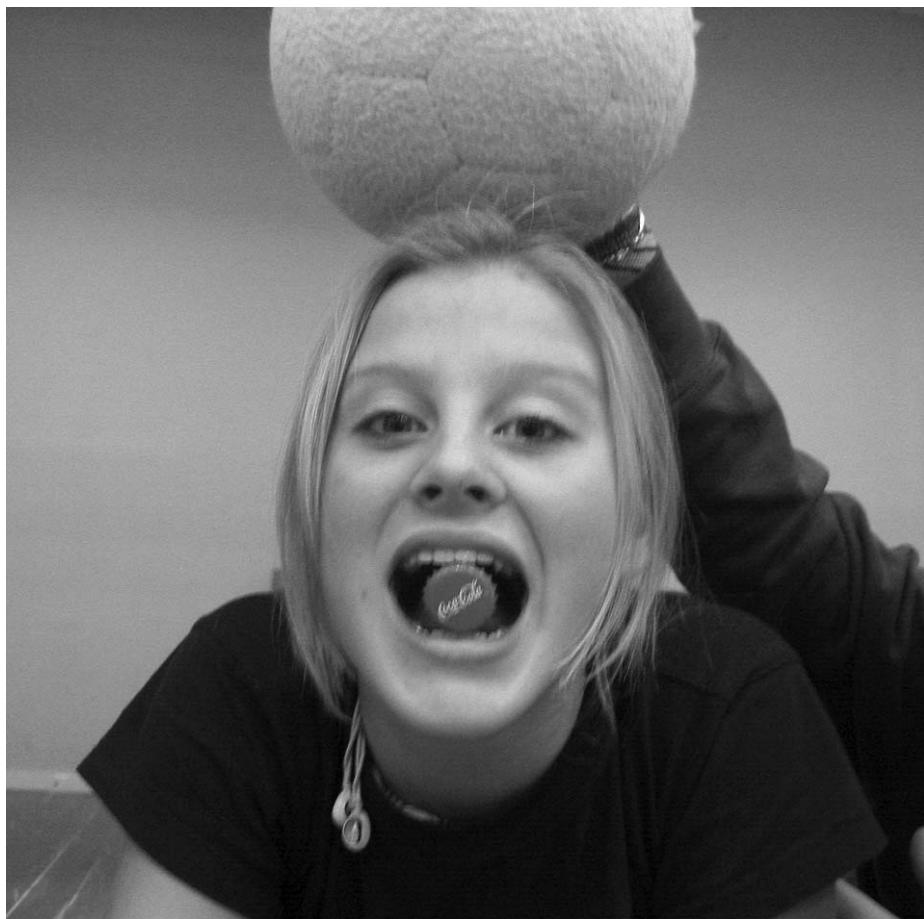
Uansett – itte at me reiste te Røde kors-hytta når eg gjekk i niende, va haust-weekenden erobra av den yngre garde. Itte litt om og men slo me oss ner på bedehuset i Suldalsosen, der har me nå vore i ein seks-ni gonger ittekvar vil eg tru.

I år va nok ein gong Endre Urstad med oss som talar. Endre e ein ung og engasjert tømmermann som aldri konne tenkt seg å budd lenger sør på Jæren enn Bryne. For det e der Bryne spele kampane sine, og han følge dei lojalit om dei så må komma te Leikvoll for å spela seriekamp om någen år. Og det ska me ikkje sjå vekk frå at kjeme te å skje. Endre har evnen te å få folk te å følga med på det han seie, og han talte om ting som bør opppta ungdom. Han tok blant aent opp temaet dårlig sjøltillitt, någe som går rett inn i kvardagen te någen og ein kvar. Endre lige godt å var med ungdomslaget på tur, og me lige godt å ha med han og.

På bedehuset i Suldalsosen e der ikkje så mången toalettfaciliteter. Der e et par WC og någen vaskar, men det e og det heila. Det e på ingen måde ideellt. Ska någe meir enn ein kattavask utføras må det skje i garderoben i gymsalen. Dei fleste klare seg gjonå ei helg på den måten, heldigvis.

Sovefacilitetene e heller ikkje någe så appellere te dei store utskeielsane. Personligt har eg begynt å drassa me meg ei madrass på desse turane. Det e det einaste så fungere for meg på det frykteligt harda og kalda bedehusgolvet. Når ein sove på rom med verdens mest velutvikla snorkemaskin e det viktig at dei andre søvn-faktorane som for eksempel komfort e ivaretatt på best mulig vis. Ein ting som og irritere meg nå som eg har blitt eldre e andre folk sin totale mangel på respekt for andre folk sitt behov for søvn. Eg tar det som et tegn på at eg snart har vore på min siste weekend. Dette me respekt for søvn e någe eg ikkje har tatt det så nøyne med sjøl oppigjønå årå. Eg kjeme aldri te å gløyma Roy Asle sitt legendariska utbrudd itte at Tor Øyvind heiv sukker i fjeset på hans midt på nåttå: ”Dra dokke te hogeren ud herifrå! Ka så e så grekla løye med dette?” Verken eg eller Tøsen hadde hørt ”hogeren” og ”grekla” før, men ittepå har det vore ein fast del av vårt vokabular.

Ein viktige ingrediens på Suldalsweekenden e ballspel i gymsalen. Der e der alltid full innsats og friske taklingar. Finalen i år blei uendeligt dramatisk, med straffespark i siste sekund og greier. Itte et fantastisk comeback frå 1-5 te 5-5 tapte laget te kaptein Trahaug 6-5

itte at kapteinen bomma på straffespark på øvetid.

Komiteen for weekenden hadde gjort ein god jobb med både organisering og innkjøp av mad. Spesielt vil eg rosa kjøttkage-middagen på lordagen.

Så te slutt vil eg kasta ut ein brannfakkel. Det e jo blant aent det me i presens verden ska gjer. Var kritiske og kasta brannfaklar.

Med fare for å ble erklært uønska på Lauvsnes vil eg stilla spørsmålet: E bedehuset i Suldal den rette plassen for oss å reisa på haustweekend? Eg har nevnt et par negative ting allerede. Eg meiner dei e gode argumenter for å bytta. Det e ikkje overvettes kjempekjekt å dela 4 toaletter på 50 personar. Når det

gjelde soveplassene e dette på flatsenger rundtforbi på golvet og dei som vil sova kan egentlig bare glømma å få lov te det. Ein aen plass ville folk kanskje hatt muligheten te å låsa seg inn på rommet sitt viss det va sova ein ville.

Eg vil utfordra hovedstyret te å evaluerera årets weekend og ta det så adle nå for tiå kalle for ein "helhetsvurdering" og finna ud om Suldalsosen e rette plassen å reisa neste år. Eller har tiå komme for å tenka nyt?

Uansett, eg har vore på min 25. weekend, og trur nå eg bare har Sveinung Risa før meg på listå øve tidenes weekendreiserar i Ungdomslaget. Og det blir nok fort et par te. Så får me sjå om det bler i Suldalsosen eller ein aen plass.

Ei Toro retter spøkeluset mot:

UNGKAREN

Av: Tore Sevheim

Hele Norge gleder seg til sommeren. Gleder seg til å se kvaliteten på årets bare mager som spretter frem, og hvor små er bikiniene egentlig i år? Men på Finnøy er sommeren også begynnelsen på et helt nytt liv.

Stikk innom er ellers i året stort sett det samme. De samme folkene, de samme samtalene og de samme damene. Så plutselig stenger internatene, og tiende-klassingene er ferdige med ungdomsskolen. Nøyaktig da forvandles Finnøy til både Temptation Island og Ungka-

ren på en gang.

I begynnelsen kan det være vanskelig å sondere seg i markedet og få oversikt over tilbudene. Men etter intens markedsundersøkelse, som gir en ubekvem arbeidstid fra ni om kvelden til fire om natten, er oversikten større. En begynner svakt å ane hvem som er kvinnene i alles liv for de neste to månedene.

Problemet er bare at vi ender opp med ti ungkarer og en Temptation woman på øyen. Det blir et rotterace uten like, en kamp om dameværelsen. Gjennom nøyde planlagt strategi bygges et forhold stein for stein, stadig overanalysering av situasjonen som gir banale resulta-

ter, lange evalueringskvelder hos beste-kompisen og ekstremt nøyne valg av badeplasser. Va du der å bada me hu?!? Hekkan, koffer va kje eg der!?

For å lykkes er det ikke nok å ha dame-tekke, en må også være en smsguru. Sms er den nye portalen til alle kvinners hjerte. Er du en McGyver på ord og vendinger, kan du ha hele Finnøy i din hule hånd. Intriger oppstår, og det hele hadde kanskje gjort seg best som en ny realityserie. 10 menn på en bebodd øy. De er unge, de er single, de er virile, de er desperate. Hun er uimotståelig.

Velkommen til Finntation Island.

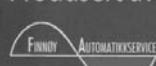
FINNTATION ISLAND

Levert av:

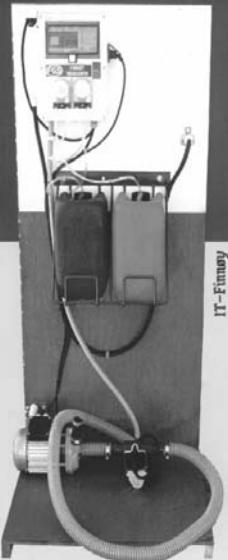
FINNØY VASKAREN

Produsert av:

Kun standard komponenter i styreskap.

Gode referanser.
Kan leveres ferdig montert.

Steinar: 916 99 505 Halvard: 930 21 371

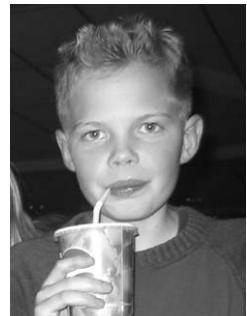
www.finnserv.no

MiniPortrettet

Tekst og Foto: Camilla Mjølsnes

Navn: Magne Eggebø

Alder:
13 år

Sivil status:
Singel

Bosted:
Hauskjø,
Finnøy

Har du hatt de kjekt på weekend?
Ja, kjempekjekt! De va fotball og aktiviteter. Møje kjekt.

E ungdomslage sånn du hadde tenkt?
Nja, de e de. Eg syns de e litt bedre!

Kopiert hjå:

BYGGMAKKER Ladstein Fordi det lønner seg!

NORBOHUS Ladstein Bygg as Tenk nytt - Bygg i Finnøy!